

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

ta diuina que est cōstrib⁹ psonis; per idem p̄ ad p̄firmatione; et ad rōne de po⁹ intellectua dei. CAd 3⁹ de distan-
tia dī q̄ distātia qua angelus distat a deo et qua asinus di-
stata deo sunt in diversis ḡsibus et diversarū rōnū in qui-
bus non negat excessus. CAd 4⁹ principale videbit sexto
huius. CAd aliud de diuisione vide in sexto huius.

His premissis r̄ndeō ad rōnes principales. CAd p̄mū dī q̄ aliquid eē pro portionabile alicui po⁹ p̄t esse dupl̄r. vno p̄portionē repugnatē sic q̄ tale obiectū nō repugnet po⁹: q̄n po⁹ possit ipm. alio p̄portionē pfectiōis sic q̄ iter ipsa nō sit infinita di-
stātia pfectiōis. p̄o h̄z veritatē tua maior. 2⁹ nō. CAd 2⁹
cedo maiore. ad minorē dico q̄ nō sunt polia infinita; sed fi-
nita in infinitū. nō. n. sunt hoies pdūcibiles et poles infiniti
s̄ finiti in infinitū. CAd 3⁹ dico per idem q̄ deus nō intelligit
infinita s̄ finita in infinitū. Cet aliter q̄ h̄z deus infinita intelligit
q̄ n̄ p̄t produci nisi sicut sunt polia. et q̄ non
sunt possibilia nisi finita in infinitū. ergo z̄. CAd 4⁹ dico
q̄ si mūdus fuisse ab eterno dies suffissent infinitū a pte ante.
et per p̄ns potuisset pdūxisse deus guttas aque vel lapides
infinitos nō simpl̄r; sed scdm quid et per priuationē p̄mū.
quia non esset dare p̄imum lapidem productum z̄.

Et p̄tingit cōsideratib⁹ de infinito
credere aliquid esse infinitum ex quinq⁹
rebus proprie sex tempore. Qd. iij.

Verit Utrū infinitū scdm q̄ infinitū
sit ab intellectu humano nāli-
ter cognoscibile. Et v̄ q̄ sic ois po⁹ h̄ns ali-
q̄d cōe pro obto adequato p̄t in q̄dūq̄
tentuz sub illo obto. sed intell̄s nō st̄t h̄z
pro obo adeq̄to ens in q̄tzuz ens. ergo pote-
rit in q̄dūq̄ tentū sub ente. sed infinitū est ens. ergo z̄. ma.
p̄z. exēplo et rōne. Rōne primo. q̄ aliter obiectū nō ad equa-
retur po⁹ sed excederet ipsam. Exēplo pbaf de po⁹ visua et
quacūq̄ s̄feriori po⁹. visus enīz p̄t ferri in q̄dūq̄ visibile.
minor pbaf primo auēte Alucene p̄mo meta. sue qui dicit
q̄ ens et res prima ipseōne iprimunt in aia. pbaf et rōne.
q̄ subm̄ habitus p̄ficiētis aliquā potentia nō excedit obm̄
illius potentie. h̄z subm̄ habitus metaphysici est ens in q̄tzuz
ens. ergo obm̄ intell̄s nō erit aliquid spālius ente. ergo nec cō-
munius cū nō sit dare cōius ente. ergo z̄. CAd ois po⁹ po-
tens nāliter intelligere aliquid totum p̄t intelligere nāliter oēs
partes eius. sed iste partes sunt infinite. ergo z̄. maior p̄z. q̄
sicut se h̄z aliquid ad entitatē ita ad intelligibilitatē. sed p̄tinuit
depēdet q̄tzuz ad entitatē a partib⁹ suis oībus. ergo q̄tzuz ad
intelligibilitatē. CAd intelligens naturaliter vñū oppo-
ritum p̄t nāliter intelligere reliquū. sed intell̄s nō st̄t p̄t intel-
ligere nāliter finiti. ergo z̄ infinitū. maior p̄z. vñū. n. oppo-
ritum est rō intelligēti seu cognoscendi reliquū. o. meta.

In oppositū est Ali. i hoc tertio. illa. n. vt dicit
ignoti. Rōne et pbaf sic. iter obm̄ et po⁹ dīz esse aliqua pro-
portio. sed finiti ad infinitum nulla est p̄portio. ergo z̄.

Opino
sc̄i Tho. **R**̄ndeō vbi sunt duo modi dicēdi. Primus est cu-
iūdā doctoris qui p̄nit q̄ de infinito pos-
sumus log dupl̄r. vno quantū ad qd nois. alio q̄tzuz ad
qd rei. p̄mo est cognoscibile a nobis. q̄ aliter nō possemus
log nec disputare de ipso. sedo mō nō est nāliter cognoscibi-
le a nobis. CAd illā opinionē arguit. q̄ nullus p̄t no-
men iponere rei quam ignorat. sed nos imponimus nō
infinito per intelligēti. ergo p̄ius cognoscimus nō solū quid
nois significatis. sed etiā qd rei significate per nomen. CAd
nullus p̄t intelligere respectū determinatum nisi intelligat
rōne illius respectus. sed significatio nois est qdā ordo
sue respectus rōnīs nois significantis ad rem significatam.
ergo nullus p̄t intelligere qd significat nō nō intelligi-

gatēz significata per nomē. et ita h̄ndo qd nominis h̄i qui
rei. CAd cum disputam⁹ de infinito aut disputamus tñ de
noie aut tñ de re sba noi. si primo mō. ergo illa disputatio
nō est nālis nec metaphysicalis. sed grammaticalis aut logica
lis. et ita p̄sideratio infinitū nō pertinet ad metaphysicum vel
physicalis sed ad grammatical vel logicū. hoc autē est falsū. quia
tñ nō est disputatio de noie. s̄ de re substantia noi. s̄ nullus
disputare p̄t de ignotis. ergo habemus de infinito notitia
non tantū de quid nominis. sed etiam de quid rei.

Ideo dicitur aliter h̄m doctorē Sc̄o. q̄ de ifi-
Opio sc̄o.

nito possumus loqui dupl̄r. vel
q̄tzuz ad rōne infinitatis in se vel q̄tzuz ad illud qd subest infinitati.
vel q̄tzuz ad rem sba infinitati. p̄mo mō loquēdo de in-
finito in se sive potentiā sive actuali sic ipm̄ intelligim⁹ nō so-
luz q̄tzuz ad qd nois. sed et q̄tzuz ad qd rei. loquēdo autē de in-
finito q̄tzuz ad illud qd subest infinitati reali vel q̄tzuz ad rem
sba infinitatis dī q̄ neutrū infinituz intelligit vel cognoscit.
Exemplū ponit de ente per accīs. q̄ de ipso nō est sc̄ia. et tñ
p̄hs. 6. meta. p̄bat aliquid de ente per accīs. qd nō posset eē ve-
ruz nisi de ipso est sc̄ia. q̄ de ente p̄ accīs est sc̄ia q̄tzuz ad eius
rōne in se. s̄ nō est de ipso sc̄ia q̄tzuz ad illud qd subest ei. con-
sitr dī de infinito. CAd otra. nulla rō de se intelligibilis ab itelle-
ctu p̄hibet alterā rōne intelligibile nō intelligi. sed rō infiniti in
se est intelligibilis ab intellectu p̄ se. ergo illud qd subest ei non
est intelligibile nisi rōne infinitatis. p̄bat. q̄ si illud qd subest
infinito esset finiti. tñ illud intelligibile esset a nobis. q̄ ergo
nō sit intelligibile a nobis illud q̄ ei subest hoc est rōne in-
finitatis. sed rō infinitatis in se nō p̄hibet ut p̄bat est. ergo nē
hil est qd p̄hibeat quin illud intelligat a nobis. CAd intell̄s
cōpositus p̄supponit intell̄m̄ simplicē virtusq̄ extremiti. sed
intell̄s attribuit infinitatē in se ei qd subest sibi. q̄ aliquid nō posset
eam attribuere nec recipere ab eo. ergo intell̄s intelligit virtusq̄
extremi. s̄ infinitatē et qd est subm̄ infinitatis. CAd firmat. q̄
intell̄s intelligēt passionem aliculus subiecti p̄t intelligere
subm̄. sed infinitas est passio seu modus eius qd subest sibi.
ergo z̄. CAd aliter q̄ sicut p̄tingēs dupl̄r p̄t p̄side
rari. s. vel vt induit modū necessarij et sic de ipso est sc̄ia. vel
vt induit p̄prium modū contingētis. et sic subterfugit rōne
scientie. CAd s̄līr dico in p̄posito q̄ infinitū p̄t dupl̄r p̄sidera-
ri. vel vt induit modū infiniti vel vt induit modū subiecti
finiti. si sc̄o mō nō est dubitū. q̄ qdūq̄ infinitū tam actua-
le q̄ potētiale intelligat a nobis. vt autē induit modū infiniti
ad h̄c dupl̄r. q̄ vel vt induit modū infiniti negatiue vel
vt positivē. si p̄mo mō. ad h̄c est intelligibile a nobis per ab-
negationē finiti oppositi sibi. et per carentiā terminoz. si autē
sc̄o mō. impōle est q̄ infinitū intelligat a nobis n̄is in q̄tzuz
illud infinitū positivē subinduit modū finiti. positivē. verbū
grā. cum intelligo illā ppōnē ois hō est animal. intelligo in-
finitū. q̄ oēs hoies qui sunt poles sunt infiniti. nō tñ intelligo
hoies infinitos nisi vt iduunt quēdā modū finiti. q̄ solum
intelligo oēs hoies sub rōne humanitatis in cōi que est fi-
nita. nō tñ intelligo oēs eos in particulari sub p̄prias rōnib⁹
cuiuslibet. et ita intelligēdo oēm̄ hoiem eē aīal. h̄ intelligā infinita-
tē. nō tñ intelligo ea vt iduunt modū infiniti positivē. s̄ tñ vt
induit modū infiniti negatiue et finiti positivē. CAd s̄līr est
dicēdi de quoq̄ infinito sive potentiā sive actuali. de po-
tentiali p̄z. q̄ cum intelligo q̄ in continuo sunt infinite p̄tes
in potentia. licet ego intelligā in finitas partes. nō tñ intelligo eas
vt finitas actu n̄is solū in rōne vñiversali et sub rōne
partis que est finita. nō tñ in particulari sub rōne p̄pria cuiuslibet.
vt autē infinite partes intelligunt indistincte sub rōne
partis induunt modū quēdā finitatis. et iō nō intelligo eas
vt induunt modū infinitatis. sed vt finitatis solum. CAd
s̄līr p̄z de numeris. q̄ cū intelligo q̄ numerus est augmentabi-
lis in infinitū in po⁹ intelligo infinitos numeros in vñl sub rōne
numeri. nō autē in particulari sub rōne p̄pria cuiuslibet. vt
autē intelligunt in vñl sub rōne numeri sic induunt modū finita-
tē. s̄līr cū intelligo linea actu infinitā ego intelligo linea exten-